

РЕШЕНИЕ

№ 6335

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Георги Терзиев

ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова

Мирослава Йорданова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5154** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на И. Г. Т., с ЕГН [ЕГН], срещу решение № 836 от 20.02.2023г. по НАХД № 16687/2022г. на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав. С решението потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-001907/24.02.2022г. на Началник сектор при СДВР, ОПП, с което на жалбоподателя, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП, както и административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материално правните разпоредби и при съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка се сочи, че неправилно въззивният съд е кредитирал свидетелските показания и е приел, че същите са достатъчно доказателство за извършеното от жалбоподателя административно нарушение. Иска се отмяна на въззивното решение, както и на издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, се явява лично, поддържа жалбата и моли да бъде отменено решението и НП.

Ответникът – СДВР, не се явява и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна. С обжалваното решение № 836 от 20.02.2023г. по НАХД № 16687/2022г. на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав, въззивният съд е потвърдил Наказателно постановление № 22-4332-001907/24.02.2022г. на Началник сектор при СДВР, ОПП, с което на И. Г. Т., на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП, както и административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Решението на Районния съд е законосъобразно. То е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. В съдебното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на обжалваното решение. Материалният закон е приложен правилно.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 28.01.2022г., около 17:11ч. в [населено място], на ул.„проф. д – р И. С.“, с посока на движение от бул. „С. шосе“ към ул. „Академик С. М.“, жалбоподателят И. Т. управлявал л.а. „Д. Л.“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на фирма „А. 2004“ ЕООД с Булстат:[ЕИК], като по време на движение на МПС, при извършена проверка от служители в сектор „Пътна Полиция“ СДВР – В. П. и К. Б. установили, че водачът не използва обезопасителен колан по време на движение и не представя контролен талон към СУМПС. На жалбоподателя бил съставен АУАН, който му бил връчен лично срещу подпис и подписан от него с възражения. В депозирано писмено възражение до Началник на ПП при СДВР, водачът на проверения автомобил посочил, че не отговаря на истината посоченото в акта обстоятелство, че към момента на проверката е управлявал МПС без поставен обезопасителен колан, но признава, че не може да докаже това обстоятелство. Също така признава и обстоятелството, че при посещение в деловодството на ПП при СДВР, преди деянието, представил платежен документ за платена глоба по електронен фиш и уведомление от СРС, че същият е бил отменен, но не му бил връчен контролни талон, тъй като не носел съдебно решение с мокър печат. Възражението му не било уважено и въз основа на акта било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да потвърди наказателното постановление, районният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му, както и че от представените доказателства по делото, а именно административната преписка, се установяват по безспорен начин фактите от обективната страна на нарушението, за което на лицето, е наложено предвиденото в закона наказание.

Настоящия касационен състав намира, че в съдебното производство пред СРС не са допуснати нарушения, които да обусловят отмяна на издаденото наказателно постановление. Касационната инстанция намира въззивното решение за правилно,

като при постановяването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а материалният закон е приложен правилно, съобразно установените и приети за безспорни факти по делото, поради което и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК следва да се остави в сила. Правните изводи на районния съд са съобразени с доказателствата по делото и приложимите нормативни разпоредби. Съдът е изпълнил задълженията си по чл. 13, ал. 1; чл. 14, ал. 1 и чл. 107, ал. 2 от НПК за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по релевирания спор като е събрал относимите за тях доказателствени средства; надлежно е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло. Поддържаното в касационната жалба оплакване, съставляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, са неоснователни.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа и признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на установеното в чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП задължение на водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Тези изводи са обосновани с писмените доказателства по административно – наказателната преписка, от разпита на свидетеля актосъставителя В. Д., служител на ОПП, извършил проверката на документи, при която било установено, че касаторът И. Т. не е спазил правилата за движение по пътищата като е управлявал лекия автомобил без поставен предпазен колан, като при провеждането на същата не е представил контролен талон към СУМПС, което от своя страна съставлява нарушение на задължението обективизирано в чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. На място бил съставен АУАН и въз основа на него издадено обжалваното пред въззивния съд НП. По делото също е разпитан и свидетеля К. Б., също служител и очевидец на описаното в АУАН, подписал като свидетел акта.

Неоснователни се явяват и възраженията на касатора, че въззивният съд е кредитирал показанията на свидетелите като е приел, че са достатъчно доказателство за извършеното административно – нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. Следва да се посочи, че от разпита на свидетелите по делото се установява непосредствено както извършването на нарушенията, така и тяхното установяване, издаването на акта за установяване на нарушението и предоставянето му на нарушителя. Настоящия съдебен състав счита, че събраните гласни доказателства са изцяло в унисон с приложените по делото писмени такива. В настоящото производство касационната инстанция контролира само правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, оправомощени от закона да събират доказателствен материал и да формират фактически изводи въз основа на него.

Правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона абсолютен размер. В този смисъл, като е потвърдил издаденото наказателно постановление, районният съд е приложил правилно материалния закон.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде

оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 836 от 20.02.2023г. по НАХД № 16687/2022г. на

Софийски районен съд, НО, 111-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.